

Sygn. akt II K 599/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ś. w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Sylwia Domańska

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Ś. M. O.

po rozpoznaniu dnia 27 listopada 2015 roku sprawy karnej

D. K. (1)

ur. (...) w W.

syna E. i T. z domu B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 czerwca 2015 roku w M. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,51 miligrama alkoholu w litrze wydychanego powietrza, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki M. (...) o nr rej. (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

I. oskarżonego **D. K. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując iż wysokość jednej dziennej stawki grzywny wynosi 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, orzeka wobec oskarżonego **D. K. (1)** zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 49 § 2 kk przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk orzeka od oskarżonego **D. K. (1)** świadczenie pieniężne w kwocie 1000 (jednego tysiąca) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk i w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego **D. K. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 90 (dziewięćdziesięciu) złotych tytułem wydatków, a na podstawie art. 3.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 540 (pięciuset czterdziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 422 § 2 kpk uzasadnianie dotyczy orzeczenia o karze wymierzonej oskarżonemu D. K. (2).

W dniu 27 czerwca 2015 r Prokurator Rejonowy w Ś. wniósł do Sądu Rejonowego w Ś. akt oskarżenia przeciwko D. K. (2) za czyn z art. 178a § 1 kk.

Po odczytaniu wyjaśnień oskarżonego oraz przeprowadzeniu postępowania dowodowego w postaci odczytania zeznań świadka H. G. (1) oraz uznaniu za ujawnione dowodów wskazanych w akcie oskarżenia, sąd zamknął przewód sądowy.

Oskarżyciel publiczny złożył wniosek o uznanie D. K. (1) za winnego zarzucanego mu czynu i wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 60 stawek dziennych grzywny, przy przyjęciu, iż wysokość jednej dziennej stawki grzywny wynosi 10 zł, a także o orzeczenie względem D. K. (1) zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenia pieniężnego w wysokości 5000 zł.

Oskarżony D. K. (2) przyznał się w całości do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 20 czerwca 2014r był u znajomych w W. na imprezie alkoholowej, która zakończyła się około godziny trzeciej w nocy. Towarzystwo pokłóciło się, w związku z czym D. K. (2) postanowił około godziny 11 : 00 dnia następnego udać się samochodem do swojego miejsca zamieszkania. Oskarżony był przeświadczony, że ilość alkoholu w jego organizmie nie przekracza dopuszczalnej normy. Jadąc do swojego domu w M. D. K. (2) wpadł w poślizg i uderzył w dwa inne pojazdy, po czym wysiadł z auta i czekał na policję. Zdarzenie to obserwowała świadek H. G. (1). W toku postępowania ustalono, iż w chwili czynu oskarżony posiadał 0,51 miligramu alkoholu w wydychanym powietrzu.

W świetle wniosków wynikających z przeprowadzonego przed sądem postępowania dowodowego, okoliczności popełnienia przestępstwa i wina D. K. (1) nie budziły wątpliwości. W związku z czym sąd uznał wnioski Prokuratora Rejonowego w Ś. co do kary za w pełni uzasadnione, za wyjątkiem wysokości świadczenia pieniężnego, które miało być orzeczone wobec D. K. (1).

D. K. (2) nie był do tej pory karany

Dowody:

Wyjaśnienia M. G. k; 14-15,

Zeznania H. G. k; 5-6,

Informacja z K. k; 18,

Sąd uznał, iż w realiach okoliczności czynu zarzucanego oskarżonemu, kara grzywny w wysokości proponowanej przez oskarżyciela publicznego, wraz z orzeczeniem zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres próby lat trzech jest karą adekwatną do stopnia zawinienia D. K. (1) i społecznej szkodliwości czynu którego się dopuścił.

Sąd nie zgodził się z wysokością proponowanego przez oskarżyciela świadczenia pieniężnego, które miało być orzeczone od oskarżonego i uznał, że wysokość tego świadczenia w kwocie 1000 zł będzie wystarczająco dotkliwa i dostosowana do możliwości finansowych oskarżonego, którego miesięczne dochody wynoszą 2000 zł brutto. Sąd stanął na stanowisku, iż zarówno kara grzywny i orzeczone świadczenie pieniężne są wystarczająco dotkliwe dla oskarżonego w rozmiarze finansowym. Zważyć należy, iż po zdarzeniu oskarżony zachował się przykładowo i oczekiwał na przyjazd policji a także należy wziąć pod uwagę jego uprzednią niekaralność. Aby móc orzec świadczenie pieniężne w niższej wysokości, sąd zastosował wobec D. K. (1) przepisy względniejsze dla sprawcy, zgodnie z zasadą określoną w art. 4 § 1 kk a obowiązujące w chwili popełnienia przestępstwa.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisów wskazanych w części dyspozytywnej wyroku, kierując się sytuacją majątkową oskarżonego.